

Ltk Beets A.

Frain, R.

7 (w78 - w92)

1.
Seite 3 April 1838

Hongreacht College

Ik ben gant en heb geweten dat
het wenschelyk is de betrekking tusschen de Acad.
Senaat en de kerkelyke professoren op gelijke voet
en de drie Oeffenivertiteiten te stellen. Maar ik
heb wel gemerkt dat de Daerover heb geweten
aangefproven en een voorstel gedaan had: van myn
Zyde dan is. Daerom geene myn Zeyl hebben ge-
kent. Ook ons is de zaak nog niet in behandeling
gecome. Kruenen en ik Zyn echter van plan het
dan ten te leiden dat wij ons tot hem in dezelvde
verhanding plaatsen, waarin wij vroeger tot de Re-
novermenten hureen Telt stonde. 2 die
gunt dat te ^(Kruenen) nemen Zyn faculteit en niet en
mit myn naam an de Synode of haer missie
antwoorden. Ik heb hem versoekt en by heeft dat

benid' verbleef te en te Ball van de meijer
logie over de Lenden. Zoo meende ik het best
te volden aan hun verlangen naar eendracht en
dese.

Ontvang de vertaling myner lezing
en vriendelyk - geloof my

W

R. Pein

Hardeleyen Dank voor de lezing
en het oratie, die ik welve hoop
te gissen.

Waarde College

Ontvang mijn dank voor uw
aangenome overzending van eergisteren. Ik heb
op het uitzelf ingestuurd, omdat ik het boek
warschte te bezitten, en thans heeft het voor mij
en dubbele waarde nu ik het lees als een eer-
denk van uw goedheid en een te vranderschap-
lyke gezindheid jegens mij en myn bureau. Uw harte
werk is te gelve met de voltooijng van den
arbeid, op wies omvang en beswaren gij met
een enkel woord en het voorreid rijst. Inwendig
de familie Romeer brachten en juffrouw Anne
en het bijzonder mogen te danken gij het
gij haer justie voor goed en de vergeetelheid
ontbrakt en zoo onbrekelyk voor haer regelmaat
gemacht hebt. Even als de helden van Van
Lemeyn, naar de opvoijng van de Geestes, haer
dichtte op gij feestdag haer helder komen

beiden, mijner Vader en dochters. De oorspronkelijke
daarheen. Naar de portretten te oordelen zal
deze geselschap welgelyk zijn. Tenzeker is
de hoogste mate van streefwerk ook dragen
de disticheten, van haer juist op het geheel en in
de houding. Wat Gy zoo zacht en goet te kennen
geeft, dat de gebreke persoonlijk nog meer betekenis
dan de poezie op zich zelf bezigt, straalt
uit alles uit, wat Gy ons van haer verhaalt
en toont. Met groot gevoelen heb ik veel van
haar belichting en, tot nog toe, niet veel van de
gedichten gelezen, maar toch reeds genoeg om my
hant te geven van alles à tête reporie te genieten,
doodna ik mijn tyd wij heb. Niets de voortbrengels
van de breedte rang uit dies kunstrijke tyd
hebben voor my smaak een aangename gevoel, het
is in betere lettervochten mis. By zijn wederom
heeft ons volk, bygeen en geen enkel opzicht, de
omwenteling vermen, die zijn veel beloven de jeugd
recht gaf te korten. Van de literatuur en van
de beeldende kunst is dit vooral waar. Wat
heeft onze taal aan nuances van uitdrukking, aan
schelderachtigheid, aan rythmus verloren! Het is

stroomt en stroomt en zelfs als de de blauw bragen van
haar tyd het wankel de volkscultuur die in haer
geestes draait opbouw, teknijscht my een soort
van heimwee naar het verleden, waarin de kennis
by van doornig wat nooit tot ontwikkeling is ge-
komen.

Maar ik ben al te langzame geheel afgedrukt
van mijn eigenlyc doel. Ontvang mijn dubbelzinnig
woord het verrijken van onze letterkunde met een
boek, dat maakt de ontgane van Leendert en van
Van Lemmer en waardige plaats inneemt, en voor
de goetheid die Gy hebt gehad van een exemplaar
aan my te verlenen. Met de te bekende gevoelens
van hoogachting en loofzegenheid blyf ik

Uw dankw. dien.

A. P. M. J.

3.
1

Leiden 21 Decr 1801

Waarde College

De bekrande propositiehandeling van
den heer Gebhard over N. Lichten, die de gestree-
worde stichting bewijst, en bepaaldelyk de wensch,
den by in de wot op blz 77 uitspreken, herin-
merkt mij aan een punt, die ik jaren geleden
gemerkt heb, en waarom ik gemaek bepaaldelyk
aan ik, omdat ik uit de voorrede zie dat de
afgeez onder het besicht is geschied.

Ik heb namelijk in den tyd het Hoed.,
dat de heer Gebhard zoo gemaek aan het boek van
zijn getrouwe, niet slechts gemaek maar ten ge-
truide getrouwe van den heyl wondigen eigenaar, den
heer Prooyeerd, met wie Gy, geloof ik,
beponderd bevindt zyt. Ik wil niet daer
meer geloof loek dat ik het boek, doot men de-
lyke tuschenkomt van v. Torenberg heb
gehooren. Doovul wil ik daer dat ik het

gezeggen heb onder voorwand dat ik een nieuwend
den zeggen dat ik het handvat heb mogen gebruiken
en zelfs niet den uitbrengen onder niet het beveste.
In het trouw woord gehouden en den heer Geb.
hand ook het hoort uitbreken dat ik er van ge-
komen heb later dan, maar nu verontschuldigd was
te meer wilde weten. Sedert de bekrooning heb
ik van den bekroonde en zijn werk niets meer ver-
komen en er ook niet meer aan gedacht, totdat
de heer het eerste deel afgedrukt ontving. Met
ijerst bemerk ik thans dat bij dit gewichtige stuk
niet en zijn gebul heeft gekend. Ik heb nu gewild
dat de heer B. het heer. uit eigen beweging
den hebben verhoort. Muschier is ^{hier} volbrecht
vragen dat bij het beest. Muschier heeft een
of andere reden hem weerhouden zijn bijzondere
eigendom het gemeen goed te maken. In alle
geval komt het nu geraden (en niet onbedenk-
van zijn kant) voort te heroye operationen
te maken. Mocht de heer B. nog goedvinden
het hoort te laten gebruiken dan kan de heer
Gebhard en bij het bewerken van het 2^e deel
nog partij van trekken; het den eigenaardig

• onder de Profeyen een plaats kunnen vinden. Het
boek van de heer G. bevat ook meer stof voor
en betere bewerking dan een eijzelijk geslacht.
verkeel. De volheid der deelen beneemt het
gezicht op het geheel, maar die deelen zijn
de voor Zich den belangrijk en het letterrecht,
Genootschap door met het uitschrijven der stof
en het uitgeven der verhandeling een best werk.

Na een diepe groote hoogaakten

Ind. Duit. Dier. en college

B. Fein.

Waarde en Hooggeachte Collega

Ik kom te lastig vallen met een verzoek. Misschien weet gij dat de illusterschapper der Nederl. Letterkunde aan den staat van de Fransche en Nederl. Bibliothek ten geschenke heeft aangeboden — welk aanbod gracieuslyt aangenomen is — en thans bezig is de boeken, die in zulk een verzameling niet ontbreken mogen by u te brengen.

Onder die boeken — gij bezijgt mij — mogen twee juridische en proceessche geschriften niet ontbreken. Gladde mij overtuigd van geld te onzer beschikking, en zoudde ik er niet van spreken. Maar dat is het grootste niet en de franco-herending alleen kost heel veel. Indien en twee uitgaven zoo goed wille gij ons een

compleet een plan te denken, dan waren er
kortelike geholpen - en levens kosteloos, wat
ons best te per den leuen. Misschien zou
dye geschenk in de gevolgen een voordelige
plaatsing blijven te dye en doet een aantal
betelling van hen die niet slechts leden maar
ook betalen willen. worden beloofd.

Zegde, Gij en de goedheid willen hebben ons
verzoekt by uw uitgever in te dienen en
aan te betalen? Gij zoudt dus de de het
Auteurs van Letterkunde den verplichten
en in het bykomende

Uw loyale en het wederkant beuide.

Ik en vriend

A. F. F. F.

5.

Leden 7 Juni 1886

Hooggeachtte college

Van morgen onder het luisteren
men het geentige vordrecht zeken en een
jeen vraag by my of, die ik my eerst
vorman te te stellen, maar die ik toch
niet voor my het gehouden, als dyde
ontkwaat. Thes echter, medet ik het
gedient aendachtig hebben het, dye dy
my geen en klein gevonden, medet ik
het weeg de te my of te dischen.

Dy betreffen de hoop geachtie niet.
Met Orembrond hebben de niet te maken
Dy geen enkel vordel aan.

te hett opgemekt, te loyale en

Joude en de dichter een verwijt van te maken
dat het geen Venus maar een Danaë was,
want by zyn beschryfing had gezien. Dit
wakte my verwondering. Vondel, doelt
my, was toch in de mythologie gewoog thins,
om deze twee schoonheden te onderscheiden.
Verder hof het my dat by vergelyk niet
te vergelyken was, den geschilderden Juppiter
die als gouden regen needaalde op de slayende,
met de leuende vogels, die op Danaë's' wulst
afkwamen.

Ik zie dat Van Lemmey met die
ongeposte vergelyking ook verlyt dit en is
het wonderlyke gissing door vultid wondt.
My dunkt, de font leyt niet by den poëet
maar by de contekman. De schildery
steldt inderdaad niets anders voor dan een
slayende, naakte Venus, maar zo natuurlyk
geschilderd dat Juppiter de voor leuend

als zyn en tot hem needaalde, als welke
tot Danaë, in den zelfden wond, waarin
een de vogels op de schildery van Danaë
kwamen jitten. Dat inderdaad de schildery
slechts een slayende vrouw voorstelt, blykt ten
overvloedig nog uit het voorzjende dubbelt.

Ik ben maar een proza-mensch en
schaan my wel een butje en ik my met
de verklaring van een dubbelt by te draaf
aenschelden, maar het jette oordel dat
er juist zoo veel recht gegeven als dat
verdient.

Na vriendlyke groete

Uw dienst. en toegewyde

A. F. Min.

6.

Leiden 14 febr. 1889

Hooggeachte Vriend

Uw aangenaam hebt Gy mij verrast met Uw vriendelyk schrijven. Uw juist past Uw gedicht by het gesprek dat wij den dag te voren hadden gevoerd. Want als ik ook de woorden, waarin onze oude vriend Florentius het een dacht voordel te opzichte onzer vrienden vernemen, vergelijk met den vorm, die Gy gekozen hebt om dezelve les in te prenten, dan merk ik het diepste onderscheid op tusschen vorken en thors, waanover wij spraken. Uw knud is Dyr: vullens in amicitia sit exereemus en wat by u op volgen laet, vergeleken by den berog op ons eijer indicht als een het vullis van den vrend ons doet gevoelen wat by vort ons was wat wij in hem altyd lief hebben gehad, zonder het ons te willen bekennen.

uw kennis en zijn gevoeld gedrukt, met het
brieffe waaraan het bevestigd was, zal mij een
blyvende herinnering wesen aan ons gesprek
dat als van zelf een gevoedelyke wending
had genomen. Ik hoop dat de gedaachte
creen nu en dan als ik gemijgd nocht
dye iemand een bevestiging was al te streng
aan te rekenen en tot een bevestiging oot-
deel stemmen zal. Dat dan dan nietes
een meer waardige halde van mijn kant
was.

Ontvang met mijn hartelike dank-
betuyging de verduking der bevestiging
en vreesdijg waaraan ik blyve

uw dank. Dien.

R. F. W. i.

7
Gloeyende Heer en Vriend. Een bevestiging van de
overzigt der verhandeling, die ik met een veel jonger
en aiskemmerig herten als ik de overzigt hoorde. Ik
heb de in het leven van V. d. P., waerom ik een
gewaandend bevestiging juist, geleerd. - Hoe het komt
dat ik de eest heden mijn dank betuyg, kunt ge
wel begrypen. De dood (en hetgeen daer een overzigt)
van onsen lieven vriend J. W. heeft mij en in de bevestiging
en in de correspondentie van verzoeken. Met mijn beste
wenschen en vreesdijg groete

R. F. W. i.

BRIEFKAART

AAN den hoogz. land heer
prof. Dr N. Beets

Utrecht.

